

Dari transcript:

زنان در موسیقی - بخش دوم

نورجهان: دوره طالبها، یک دوره بسیار، شاید ای یک چیز بسیار روشن و واضح باشه، که شهرزاد: دوره سکوت بود.

نورجهان: ها دوره سکوت بود. و موسیقی بری مردا وجود نداشت. غیر از امو موسیقی خود طالبانی که در باره سیاست بود و در باره چیزهای کوچه بازاری که هیچ معنای واقعی نداشت. نشاندهنده هیچ احساس نبود. فقط بری ازی بود که خوش بسازن چند تا طالب ره، یا چند تا عسکر ره خوش بسازن و به وجد بیارن که، آ، ما یک کار خوب می کنیم. ما خوب کدیم که آمدیم، آفرین ما. دیگه چی هم نداشت، هیچ آله موسیقی هم استفاده نشد. در حالیکه موسیقی آگه نیمش آواز است، از نیم بیشترش آلات موسیقی است که چی قسم استفاده میشه. چون همی خودش زیاد در باره یک کلتور میگه. همی که آلات موسیقی چی قسم استفاده میشه. و ای یک دوره بسیار بسیار مشکل بود که ای هم باعث شد بسیار خانم هایی که نو شروع کرده بودن، به دوباره ساختن خود که دوباره به ای عرصه پای بگذارن، به سکوت وادار شدن. و بسیار هنرمندا در ای دوره، خصوصاً، قبل از ای هم، در دوره مجاهدین هم، لیکن در ای دوره هم، وطنه ترک کدن. با فرهنگ های مختلف آشنا شدن و جدا ماندن از فرهنگ افغانی و از موسیقی افغانی و از چیزی که اصلیت داشت در موسیقی افغانی. بعد از دوره طالبها، دوره حکومت جدید یا دوره حکومت انتقالی و ائتلاف، کم کم خوب شد، رسته باز شد. لیکن، راه باز شد. لیکن ای وقت خود زنا نمیتانستن قدم بر دارن. یعنی ممانعت زیاد نبود، شاید. از لحاظ قانونی حد اقل ممانعت نبود. لیکن خود زنا قدم برداشته نمیتانستن. و مه یادم است که وقتی به تلویزیون ملی بری اولین بار یک آوازخوان زنه آهنگشه ماندن، بعد از رفتن طالبها، بسیار هنگامه به پا کرد. و همی حالی چندین تلویزیون ها هستن مثل تلویزیون فردا، تلویزیون نور، که هیچ آهنگ خانم ها ره نمی مانن، هیچ. یانی به نظرشان کاملاً غلط است و ای از یک پالیسی بسیار کلیشه ایرانی ایا تقلید می کنن.

شهرزاد: تقلید می کنن ها.

نورجهان: و فقط به صورتی صدای زن ها ره می مانن که به صورت کوایر باشه، به صورت تنهایی نمی مانن. و اگر کورس باشه می مانن. ای بسیار یک تقلید نا موفق است چونکه در افغانستان مه فکر می کنم تلویزیون هایشان مثلاً آگه بیننده داشته باشه همو چهار تا ملاست. مه نمیخوایم توهین کنم لیکن همی قسم است. مثلاً مه به عنوان یک جوان خوش ندارم که اینجه بشینم یک چیزی ره سیل کنم که مره به عنوان یک

شهرزاد: زن

نورجهان: به عنوان یک زن، به عنوان یک نفر از امی کسایی که در همی مملکت زندگی می کنه، مساوی نمی دانه. به مه همو حقی ره نمیده که مه باید داشته باشم. خیر است، آگه مه نمیخوانم، بسیار کسای دیگه هستن که میخوانن. ای چی نمی شه. و بسیار زنا مه فکر می کنم، نمی فامم، مه، به نظر مه بسیار دل انگیز است که آدم از دیدگاه های مختلف موسیقی ره بررسی کنه. نه فقط از یک دیدگاه صوفیانه و، فقط از یک دیدگاه...، او بسیار مقبول است. دیدگاه صوفیانه موسیقی بسیار مقبول است. لیکن یگانه دیدگاه نیست. مه خودم، بسیار علاقمندش هستم. دیدگاه

تقریحی اش است و دیدگاه زنانه بودن موسیقی. یک چیز بسیار مهم است. در مملکتی که ایقدر زنا مشکلات دارن. ایقدر محدودیت ها. بسیار، بسیار مهم است. ایره باید، نمی فامم، باید یک راه وجود داشته باشه که ای پالیسی از بین بره. چونکه مثلا مه فکر می کنم ای نه تنها از دست دادن بیننده است بری او تلویزیون بلکه توهین است و جلوگیری است از اشتراک تمام اعضای یک مملکت. و ای باید اتفاق نافته. باید راهی ره باز بگذارن. بگذارن انسان ها تجربه کنن، بینن، و باز اگه کسی خوش نداشت، میره چاینل خوده تبدیل می کنه. سیل نمی کنه یک زن سرلچه که خواندن می کنه. اگر کس خوش داشت، سیل می کنه. فرق نمی کنه. و بسیار زنا هستن که کاملا با حجاب اسلامی کامل می آین می خوانن، بسیار زنا هستن که خودشان معلوم نمی شن در تلویزیون لیکن میخوانن. آدیو، ویدیو هایشان از مناظر است و چی. شهرزاد: ها و مه در چی داریم در آسیای جنوبی، زنا قوالی خوان بسیار برجسته داریم، یعنی زنایی که کاملا موسیقی چی میخوانن، نورجهان: صوفیانه میخوانن شهرزاد: صوفیانه میخوانن. ها نورجهان: کاملا مذهبی است. و به نظر مه، نه تنها او، مثلا فقط اگر ایره هم اجازه بتن که ما فقط موسیقی مذهبی زنا ره می مانیم دیگه هایشه نمی مانیم، ای خودش یک چیز غلط است به خاطر ازی که کل، صد فیصد مردم علاقمند موسیقی صوفیانه نیستن. یک چیز. مه شاید بسیار خوش داشته باشم که صد فیصد مردم علاقمند ای موسیقی باشن لیکن نیستن. و موسیقی فقط به ایجه ختم نمیشه.

English translation:

Noorjahan: Taliban's period was a period that, well, it is very clear and obvious that...

Shaharzad: It was the period of silence.

Noorjahan: Yes, a period of silence, and music didn't exist for men either. Except the Taliban music which was about politics and about cheap things that didn't have any real meaning, and was only for pleasing and exciting a few Taliban members or a few soldiers, to say that, "Yes, we are doing something good. It is good that we came, good for us." And it didn't have anything; no musical instruments were used. If music is partly about singing, it is also about the usage of musical instruments. This in itself says a lot about a culture. The way musical instruments are used. This was a very, very difficult period and this forced many women that had just started, that were recreating themselves to step in this arena, to silence. And many artists left country specifically during this period, in Mujahideen's period too, but also during this period. They became familiar with many cultures and they were separated from Afghan culture and Afghan music and anything that was original in Afghan music. After the Taliban period, with the new government or transitional and coalition government, things got better. The path was opened. The way was open. But this time, women themselves couldn't take the step. There was not a lot of opposition, at least legal opposition. But women couldn't take the step themselves. And I remember that on national TV, when they played a song by a woman singer for the first time, after Taliban left, it created lots of discussion. Currently

there are a few TV stations like Farda TV and Noor TV that don't broadcast women's songs...ever. They think it is wrong and they are imitating a very cliché Iranian policy.

Shaharzad: They imitate.

Noorjahan: And they only broadcast women's voice if it is in a choir. They do not broadcast single voices, only choruses are broadcast. This is a very unsuccessful imitation because in Afghanistan I think, if they have any audience, there are only those few Mullahs...I don't want to insult, but that is how it is. I, as a young person, don't like to sit down and watch TV that doesn't consider me as...

Noorjahan: A woman...

Noorjahan: As a woman, as someone who lives in this country. They don't count me equal. They don't give me the rights that I should have. It is okay, if I don't sing. There are many women that do. This doesn't work. And... The Sufi view to music is very beautiful. But it is not the only view. I myself am very interested. But there is also music for entertainment and the women's view to music. It is very important. In a country that women have so many problems, so many restrictions, it is very, very important. There should be, I don't know, some way to eliminate this policy. Because I think that it is not only losing viewers for that TV station, but is also an insult and it is preventing the participation of all members of a country. This shouldn't happen. They should leave a way open. They should let people experience, see, and if somebody doesn't like it, they could go and change the channel. He wouldn't watch a bare headed (without scarf) woman to sing. If somebody liked it, they would watch. It doesn't make a difference. And there are many women that come and sing with full Islamic Hijab. There are many women that they are not shown on TV themselves, but they sing. The audio is theirs and their videos are from sceneries and stuff.

Shaharzad: Yes. And we have very prominent women *Qawali*¹ singers in South Asia, meaning women that sing totally.

Noorjahan: Sufi singing.

Shaharzad: Sufi singing, yes.

Noorjahan: It is totally religious. And according to me, not only that, for example...If they only allow this, that we permit women's religious music and not the others, this is wrong in itself. Not all, not 100% percent are not interested to Sufi Music. This is one thing. I may be happy with 100% of people being interested in this music, but they aren't. And music doesn't end here.

¹ A style of religious singing

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated